

De vertaling van deze pagina is automatisch geproduceerd met behulp van machinevertaling [\[Link\]](#). Machinevertalingen kunnen fouten bevatten die de duidelijkheid en nauwkeurigheid van de informatie kunnen schaden; de Ombudsman kan niet aansprakelijk worden gehouden voor eventuele afwijkingen. Voor de grootste mate van betrouwbaarheid en rechtszekerheid wordt verwezen naar de bronversie in het Engels (klik op de link hierboven). Meer informatie vindt u in ons [taal- en vertaalbeleid \[Link\]](#).

Besluit in zaak 185/2005/ELB - Discriminatie van freelancetolken op grond van leeftijd

Besluiten

Zaak 185/2005/ELB - Geopend op 16/02/2005 - Aanbeveling omtrent 31/03/2008 - Speciaal Verslag over 16/02/2005 - Besluit over 04/12/2008

Samenvatting van het besluit inzake klacht 185/2005/ELB tegen de Europese Commissie

Hulpconferentietolken (ACI's - *Auxiliary Conference Interpreters*) zijn freelancetolken die ingehuurd worden voor specifieke conferenties en vergaderingen. De duur van elke opdracht is kort en bedraagt meestal niet meer dan een paar dagen. In 2000 zijn de Europese Commissie en het Europees Parlement gestopt met het inhuren van ACI's die ouder zijn dan 65 jaar. De klager die meer dan 35 jaar als ACI voor deze instellingen gewerkt had, werd 65 in 2004. Vanaf dat moment heeft hij geen opdrachten meer gekregen van deze instellingen. De klager heeft twee klachten ingediend bij de Ombudsman, zowel tegen de Commissie als tegen het Parlement, met als argument dat hij gediscrimineerd wordt door beide instellingen op grond van zijn leeftijd. In de tweede zaak tegen het Parlement (klacht 186/2005/ELB) die op 19 november 2008 is afgerond, aanvaardde het Parlement de ontwerpaanbeveling van de Ombudsman. Om die reden heeft de Ombudsman geen wanbeheer vastgesteld.

In de zaak tegen de Commissie was de Ombudsman van mening dat de Commissie niet op adequate wijze gerechtvaardigd had waarom zij ACI's ouder dan 65 anders behandelt. De Commissie verwierp echter zowel het voorstel voor een minnelijke schikking als de ontwerpaanbeveling van de Ombudsman in een poging het probleem op te lossen.

Aangezien deze zaak een belangrijke principekwestie aan het licht brengt, heeft de Ombudsman een speciaal verslag ingediend bij het Parlement.

In het speciale verslag merkt de Ombudsman op dat hij de aanbeveling gedaan heeft aan de Commissie om haar huidige beleid van uitsluiting van ACI's ouder dan 65 jaar te wijzigen. Hij heeft eveneens aanbevolen dat de Commissie de klager een vergoeding uitkeert.

Artikel 21 van het Handvest van de Grondrechten verbiedt discriminatie op grond van leeftijd. De Ombudsman accepteert dat een verschil in behandeling op grond van leeftijd in uitzonderlijke omstandigheden gerechtvaardigd kan zijn om een 'legitiem doel' te bereiken. In het voorliggende geval sluit de Ombudsman de mogelijkheid niet uit dat het gestelde doel van de Commissie — het werven en opleiden van nieuwe tolken — zo'n legitiem doel zou kunnen inhouden. Hij betwijfelt echter of *volledige uitsluiting* van ACI's van 65 jaar en ouder de meest geëigende en noodzakelijke manier is om dat doel te bereiken.

In zijn speciale verslag roept de Ombudsman het Parlement op om zijn aanbeveling aan de Commissie te steunen.

DE ACHTERGROND VAN DE KLACHT

1. Klager werkte meer dan 35 jaar voor de Europese instellingen als freelance hulpconferentietolk („ACI”) en vertaalde naar het Frans vanuit het Nederlands, Engels, Duits, Italiaans en Spaans. Freelance tolken worden ingehuurd voor specifieke conferenties en vergaderingen. De periode van elke specifieke opdracht is kort en duurt normaal gesproken niet langer dan een paar dagen.

2. Op 13 juli 1999 heeft het Bureau van het Europees Parlement regels vastgesteld voor de aanwerving van ACI's (hierna: „Reglement van 1999”). Op 28 juli 1999 hebben de Commissie en het Parlement een overeenkomst inzake arbeidsvoorwaarden en financiële voorwaarden voor ACI's ondertekend (hierna: „Verdrag van 1999”). Vervolgens voorziet Verordening (EG) nr. 628/2000 van de Raad (1) in de aanwerving van ACI's als „*hulpfunctionarissen*”.

3. In dit verband hebben de Europese Commissie en het Europees Parlement besloten te stoppen met het inhuren van ACI's ouder dan 65 jaar. Zij hebben hun respectieve besluiten gebaseerd op artikel 74 van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Gemeenschappen (hierna: „RAP”) (2) . Vervolgens hebben bepaalde ACI's (3) bij het Gerecht van eerste aanleg beroep ingeleid tegen de Commissie en het Parlement (gevoegde zaken T-153/01 en T-323/01 (4) , zaak T-275/01 (5) en zaak T-276/01 (6)) , waarin werd verzocht om nietigverklaring van de brieven van de instellingen waarin werd verklaard dat zij geen ACI's meer konden aanwerven die ouder zijn dan 65 jaar.

4. Het Gerecht stelde vast dat de instellingen op grond van deze brieven hadden geweigerd verzoekers aan te werven vanwege hun leeftijd, en dat deze besluiten niet rechtmatig waren. Het Gerecht heeft ook geoordeeld dat de instellingen ten onrechte hadden geoordeeld dat artikel 74, lid 1, RAP op verzoeksters van toepassing was.

5. Op 27 augustus 2004 heeft de Commissie hogere voorziening ingesteld bij het Hof van Justitie (zaak C-373/2004 P (7)) tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg in de gevoegde zaken T-153/01 en T-323/01.

VOORWERP VAN HET ONDERZOEK

6. Klager verklaarde dat de Commissie, zelfs na de uitspraak van het Gerecht van eerste aanleg, weigerde hem als ACI in dienst te nemen. In dit verband voerde hij aan dat de Commissie artikel 21 van het Handvest van de grondrechten (8) en artikel 5, lid 3, van de Europese code van goed bestuurlijk gedrag niet heeft nageleefd, die beide *onder meer* discriminatie op grond van leeftijd verbieden.

7. Klager stelde dat de Commissie een einde moest maken aan de discriminatie die hij sinds zijn 65-jarige leeftijd heeft ondergaan. Hij vorderde ook een vergoeding van 14 619 EUR van de Commissie (10 932 EUR voor inkomstenderving en 3 687 EUR voor bijdragen aan de Caisse de *prévoyance des interprètes de conférence*) en beoordeelde de morele schade die hij had geleden op 20 000 EUR.

8. Voorts voerde hij aan dat de Commissie artikel 19 van de Europese Code van goed administratief gedrag niet heeft nageleefd, dat betrekking heeft op de noodzaak voor instellingen om informatie te verstrekken over de beroepsmogelijkheden.

HET ONDERZOEK

9. Klager diende zijn klacht in op 16 januari 2005. Op 8 juni 2005 heeft de Commissie haar advies toegezonden, dat klager met het oog op zijn opmerkingen is toegezonden. Op 13 juli 2005 heeft klager zijn opmerkingen ingediend.

10. Op 13 december 2005 heeft de Ombudsman de Commissie om nadere informatie verzocht. Op 20 maart 2006 heeft de Commissie op zijn verzoek geantwoord. Op 2 april 2006 en 19 mei 2006 heeft klager zijn opmerkingen ingediend.

11. Op 1 december 2006 heeft de Ombudsman de voorzitter van de Commissie schriftelijk verzocht om een minnelijke schikking voor de klacht. De Commissie heeft haar antwoord op 16 maart 2007 toegezonden en klager heeft zijn opmerkingen op 25 mei 2007 toegezonden.

12. Op 31 maart 2008 heeft de Ombudsman een ontwerpaanbeveling tot de Commissie gericht. Op 26 juni 2008 heeft de Commissie haar uitvoerig gemotiveerde advies over deze ontwerpaanbeveling toegezonden. Klager heeft op 31 juli 2008 opmerkingen gemaakt over het advies van de Commissie.

ANALYSE EN CONCLUSIES VAN DE OMBUDSMAN

A. Verschuldiging van een algemeen beleid van discriminatie van ACI's ouder dan 65 jaar en aanverwante claims

13. De Ombudsman is van mening dat de onderhavige zaak een belangrijke principiële kwestie aan de orde stelt. Hij is van mening dat de Commissie het beginsel van non-discriminatie op grond van leeftijd schendt door een absoluut verbod op het inhuren van freelance hulpconferentietolken ouder dan 65 jaar op te leggen. Dit is een geval van wanbeheer, waarvan het belang de indiening van een speciaal verslag aan het Parlement rechtvaardigt. De analyse van de Ombudsman met betrekking tot deze bewering wordt gepresenteerd in het aan het Parlement voorgelegde speciaal verslag, dat bij dit besluit is gevoegd. Het Statuut van de Ombudsman bepaalt dat de indiening van een verslag bij het Europees Parlement de laatste stap vormt in een onderzoek door de Ombudsman.

B. Verschuldiging van niet-naleving van artikel 19 van het Europees Wetboek van Goed Administratief Gedrag *Argumenten die aan de Ombudsman zijn voorgelegd*

14. Klager verklaarde dat de Ombudsman moest onderzoeken of de Commissie bij het besluit om hem niet aan te werven, voldeed aan artikel 19 van de Europese Code van goed administratief gedrag, waarin het volgende is bepaald:

„ Een besluit van de instelling dat afbreuk kan doen aan de rechten of belangen van een particulier, bevat een indicatie van de beroepsmogelijkheden die beschikbaar zijn om het besluit aan te vechten. Het vermeldt met name de aard van de rechtsmiddelen, de instanties waarvoor zij kunnen worden uitgeoefend, alsmede de termijnen voor de uitoefening ervan.

In de besluiten wordt met name verwezen naar de mogelijkheid van gerechtelijke procedures en klachten bij de Ombudsman onder de voorwaarden die zijn vastgesteld in respectievelijk de artikelen 230 en 195 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.”.

15. In haar advies van 10 maart 2006 heeft de Commissie erop gewezen dat de Europese Code van Goed Administratief Gedrag haar niet juridisch bindend was. Artikel 3 van zijn eigen wetboek was echter bindend en luidde als volgt: „ *in het kader van het gemeenschapsrecht moet in de aan een belanghebbende meegedeelde maatregelen duidelijk worden aangegeven dat beroep mogelijk is en moet worden beschreven hoe het moet worden ingesteld*”. In het onderhavige geval heeft de Commissie ten aanzien van de klager geen besluit genomen. Bijgevolg was de Commissie van oordeel dat bovengenoemd artikel niet van toepassing was.

16. In zijn opmerkingen gaf klager toe dat er geen beslissing was genomen en herinnerde hij eraan dat dit een van de problemen was die verzoekers in de loop van de gerechtelijke procedure ondervonden.

Beoordeling van de Ombudsman

17. Aangezien klager toegeeft dat er geen besluit is genomen, is de Ombudsman van mening

dat er geen sprake is van wanbeheer met betrekking tot dit aspect van de klacht.

C. Conclusies

De Ombudsman verwijst naar zijn speciaal verslag met betrekking tot de bewering van een algemeen discriminatiebeleid. Hij constateert geen wanbeheer met betrekking tot de vermeende niet-naleving van artikel 19 van het Wetboek van Goed Administratief Gedrag.

Klager en de Europese Commissie zullen van dit besluit in kennis worden gesteld.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Gedaan te Straatsburg op 4 december 2008

(1) Verordening nr. 628/2000 van de Raad van 20 maart 2000 tot wijziging van verordening nr. 259/68 tot vaststelling van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen en van de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van deze Gemeenschappen (PB L 76, blz. 1). Artikel 1 van deze verordening luidt als volgt:

„ (...) (2) Bijgevolg moeten alle conferentietolken worden aangesteld als hulpfunctionarissen die vallen onder titel III van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen (...)

Aan artikel 78 van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen wordt het volgende lid toegevoegd:

Dezelfde voorwaarden voor aanwerving en bezoldiging die gelden voor door het Europees Parlement aangestelde conferentietolken zijn van toepassing op hulpfunctionarissen die door de Commissie namens de instellingen en organen van de Gemeenschap als conferentietolken worden aangesteld.”

(2) Artikel 74 RAP (in de destijds geldende versie) luidde als volgt: *„ Met uitzondering van de beëindiging bij overlijden, wordt de aanstelling van hulpfunctionarissen beëindigd: 1. wanneer de overeenkomst voor een bepaalde periode geldt: (...) B) aan het einde van de maand waarin de dienstknecht de leeftijd van 65 jaar bereikt (...) ”*

(3) Klager was geen partij bij deze gerechtelijke procedure.

(4) Gevoegde zaken T-153/01 en T- 323/01, *Alvarez Moreno/Commissie* , JurAmbt. blz. I-A-161 en II-719.

(5) Zaak T-275/01, *Alvarez Moreno/Parlement* , JurAmbt. blz. I-A-171 en II-765.

(6) Zaak T- 276/01 *Garroni/Parlement* , JurAmbt. blz. I-A-177 en II-795.

(7) Zaak C-373/04 P, *Commissie/Alvarez Moreno* , Jurispr. 2006, blz. I-1.

(8) Artikel 21 van het Handvest van de grondrechten bepaalt: „ *Elke discriminatie op grond van geslacht, ras, huidskleur, etnische of sociale afkomst, genetische kenmerken, taal, godsdienst of overtuiging, politieke of andere opvattingen, het behoren tot een nationale minderheid, vermogen, geboorte, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid is verboden.* ”

(9) Artikel 5, lid 3, van de Europese Code of Good Administrative Behaviour luidt als volgt: „ *De ambtenaar vermijdt met name elke ongerechtvaardigde discriminatie tussen leden van het publiek op grond van nationaliteit, geslacht, ras, huidskleur, etnische of sociale afkomst, genetische kenmerken, taal, godsdienst of overtuiging, politieke of andere opvattingen, het behoren tot een nationale minderheid, vermogen, geboorte, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid.* ”